

கவலை தரும் இடைமறித்தல்களா அல்லது பயனிமிக் இடையிசைகளா?

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #17

- VI. மூன்றாவது பஸ்காவிலிருந்து இயேசு பெத்தானிக்கு வந்து சேர்ந்தது வரை.¹
- மூன்றாவது பஸ்கா (யோவா. 6:4; 7:1ஐக் காணவும்).
 - பாரம்பரியத்தை மதிக்கவில்லை என்று கடிந்து கொள்ளப்படுதல் (மத். 15:1-20; மாற். 7:1-23).
 - ஏரோதுவின் எல்லைப் பகுதியிலிருந்து விலகிச் செல்லுதல் (மத். 15:21; மாற். 7:24).
 - பெனிக்கியா (அல்லது கானானிய) பெண் ஒருத்தியின் மகளைக் குணமாக்குதல் (மத். 15:22-28; மாற். 7:25-30).
 - ஏரோதுவின் எல்லையைத் தவிர்த்தல் (மத். 15:29; மாற். 7:31).
 - காது கேளாதவர் உட்படப் பலரைக் குணமாக்குதல் (மத். 15:30, 31; மாற். 7:32-37).
 - நான்காயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் (மத். 15:32-39அ; மாற். 8:1-9).

அறிமுகம்

இடைமறித்தலை நான் நன்முறையில் கையாளுவதில்லை. நான் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் திட்டமிட விரும்புகின்றேன். நான் ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும், மாதத்திற்கும் மற்றும் ஆண்டிற்கும் கூடத் திட்டமிட விரும்புகின்றேன். நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் ஒவ்வொரு பணிப்பொறுப்பையும் செய்து முடிக்க தோராயமாக எவ்வளவு காலம் செல்லும் என்பதையும் அறிந்திருக்க விரும்புகின்றேன். எனது பணி அட்டவணையில் இடைமறித்தல்களுக்கு இடமில்லை. இவ்விதமாக,

இடைமறித்தல்கள் வரும்போது - எவ்வித மாற்றமும் இன்றி இவைகள் வருகின்றன - அது எனக்குச் சலிப்பூட்டுகிறது.

எனது நாற்பது ஆண்டுகால முழுநேரப் பிரசங்கியாராக இருந்த வாழ்வில் நான் இந்த விஷயத்துடன் விசேஷமாகப் போராடியுள்ளேன். சுவிசேஷ ஊழியருடைய பணிபற்றிய புத்தகங்கள், ஒவ்வொரு நாளின் பணி அட்டவணையும் இடைமறித்தலுக்கு நேரத்தை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றன. இந்தப் புத்தகங்களின் எழுத்தாளர்கள், திட்டமிடப் பட்ட பணிகளைக் காட்டிலும் இவ்விதமான இடைமறித்தல்கள் சில வேளைகளில் கர்த்தருக்கு அதிகமான கனி தரக்கூடும் என்று சுட்டிக் காண்பிக்கின்றார்கள். இது உண்மையாக உள்ளது என்று அறிந்த நிலையில், நான் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகமானவற்றை நிறைவேற்றப் பணி அட்டவணையை தயாரிக்கின்றேன் - நான் இடைமறிக்கப்படும்போது சிடுசிடுப்பு அடைகின்றேன்.

இந்தப் பாடத்தில் நாம், இடைமறித்தல்களை இயேசு எவ்வாறு சமாளித்தார் என்று காண்போம். ஜீவ அப்பம் பற்றிய பிரசங்கத்திற்குப் பின்பு, “அதுமுதல் அவருடைய சீஷரில் அநேகர் அவருடனேகூட நடவாமல் பின்வாங்கிப் போனார்கள்” (யோவா. 6:66) என்பதை நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கலாம். அந்த வேளையிலிருந்து, கிறிஸ்து தாம் இந்த பூமியில் தமது அப்போஸ்தலர்களுடன் இல்லாது போகக் கூடியதான வரவிருந்த வேளைக்கென்று அந்தப் பன்னிருவரையும் தயார் செய்விப்பதில் தமது அதிகமான முயற்சிகளைச் செலவிட்டுக் கவனம் செலுத்தினார். பயிற்சிக் கென்று கொடுக்கப்பட்ட வேத வாசிப்புகளை நீங்கள் வாசிக்கையில், கர்த்தர் மீண்டும் மீண்டும் கலிலேயாவில் இருந்து பின்வாங்குவதைக் காண்பீர்கள். இதற்கு, அவர்தமது விரோதிகளுடன் மோதலைத் தவிர்ந்தல் என்பது ஒரு காரணமாயிருந்தது, ஆனால் தமது அப்போஸ்தலர்களுடன் நேரத்தைச் செலவிடுதல் என்பது இன்னொரு காரணமாக இருந்தது. ஆயினும், அந்த நோக்கத்தில் இயேசு நிலையாக தடைப்படுத்தப்பட்டார்: அவர் நண்பராலும் விரோதியாலும் இடைமறிக்கப்பட்டார். இந்தப் பாடமானது, கவலை தரும் அந்த இடைமறித்தல்களை பயன்மிக்க இடையிசைகளாக மாற்ற அவர் எவ்வாறு சமாளித்தார் என்பதைப் பற்றியதாக உள்ளது.

விமர்சனத்தினால் இடைமறிக்கப்படுதல்

(மத். 15:1-20; மாற். 7:1-23; மேலும் யோவா. 6:4;

7:1ஐக் காணவும்)

ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல் பற்றி யோவான் கூறியபோது, “அப்பொழுது யூதருடைய பண்டிகையாகிய பஸ்கா சமீபமாயிருந்தது” என்று அவர் எழுதினார் (யோவா. 6:4). யோவான் 5:1ல் உள்ள “யூதருடைய பண்டிகை” என்பது பஸ்காவாக இருந்தால், 6:4ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, யோவான் சுவிசேஷத்தில் உள்ள மூன்றாவது பஸ்காவாகும்.

பல எழுத்தாளர்கள் (அநேகமாகப் பெரும்பான்மையானவர்கள்), இயேசு “இவைகளுக்குப் பின்பு யூதர்கள் இயேசுவைக் கொலை செய்ய வகை தேடினபடியால், அவர் யூதேயாவில் சஞ்சரிக்க மனதில்லாமல் கலிலேயாவில் சஞ்சரித்து வந்தார்” என்று கூறுகிற 7:1ன் காரணத்தினால், யோவான் 6:4ன் பஸ்கா பண்டிகையில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று நம்புகின்றார்கள். இயேசு அந்தப் பண்டிகையில் கலந்து கொண்டிருந்தால் - அவர் கலந்து கொண்டார் என்று நினைக்கவே நான் தலைப்படுகின்றேன்² - அவர் அமைதியாக [எவரும்] அறியாத வகையில் அவ்வாறு கலந்து கொண்டார்³ (யோவா. 7:10ஐ ஒப்பிடவும்). பஸ்கா பண்டிகை தொடர்பாக எருசலேமில் நடைபெற்ற எந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய பதிவேடும் நமக்கு இல்லை.

நமது பாடத் தொடரைப் பொறுத்தமட்டில், யோவான் 6:4ல் உள்ள பஸ்காவைப் பற்றிய குறிப்பானது, கிறிஸ்துவின் வாழ்வின் நாள் வரிசை அட்டவணையும் நமக்கு உதவுகிறது என்பதே அதன் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது. அந்தப் பஸ்காவிலிருந்து அதன் பின்பு சுமார் ஆறுமாதங்கள் வரையிலும், நாம் மாபெரும் கலிலேய ஊழியத்தின் கடைசி நிகழ்ச்சியைக் கொண்டுள்ளோம். இது அந்த மாகாணத்தில் இருந்து பின்வாங்கிச் செல்லுதல்களின் ஒரு வரிசையினால் பண்புபடுத்தப்படுகிறது.

கவலை தரும் இடைமறித்தல்

நமது பாடம் தொடங்குகையில், இயேசு கலிலேயாவில் போதித்துக் கொண்டிருந்தார், அப்போது எருசலேமில் இருந்து பரிசேயர் வேதபாரகர்களின் குழுவொன்று அவரிடம் வந்து சேர்ந்தது.⁴ அவர்கள் கிறிஸ்துவை இடைமறிக்கத் தயங்கவில்லை. மாற்கு 7:1 வசனம், “அவரிடத்தில் கூடிவந்தார்கள்” என்று கூறுகிறது. அவர்கள் இயேசுவைச் சுற்றிச் சூழும் வரையிலும் கூட்டத்தைத் தோள்களினால் இடித்து விலக்கிக் கொண்டு வழி ஏற்படுத்தி முன்னேறியதையும், பின்பு அவரது முகத்திற்கெதிரே சத்தமிட்டதையும் என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது. இந்த வேளையில் அவர்கள் ஒரு புதிய குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்: அவரது சீஷர்கள் கை கழுவாமல் உணவு உண்பதன்மூலம் முன்னோர் பாரம்பரியத்தை மீறி நடந்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். பரிசேயர்கள் அந்தப் பாரம்பரியங்களை மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தைப் போலவே பரிசுத்தமானதாகக் கருதினார்கள்.

பயன்மிக்க இடையிசை

கவலை தரும் இந்த இடைமறித்தலை, மனிதப் பாரம்பரியங்கள் மீதான அவசியமான பாடங்களைப் போதிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதன் மூலம், கிறிஸ்து இதை ஒரு பயன்மிகுந்த இடையிசையாக மாற்றினார். முதலில் அவர், ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியங்களின் அபாயங்கள் பற்றி உறுதியான எச்சரிக்கைகளைக் கொடுத்து குற்றம் சாட்டியவர்களிடத்தில் உரையாற்றினார். அப்படிப்பட்ட பாரம்பரியங்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளாயிராமல், “மனிதரின் கட்டளையாக” இருந்தன என்று அவர் வலியுறுத்தினார் (மாற். 7:7).

பரிசேயர்கள் “[தங்கள்] பாரம்பரியத்தினாலே தேவனுடைய கற்பனையை” மீறினார்கள் என்று அவர்கள்மீது அவர் குற்றம் சாட்டினார் (மத். 15:3). இதை அவர், பழங்காலத்தில் மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பாரம்பரியமான, தங்களின் எல்லா அல்லது ஒரு பகுதி பணத்தை “தேவனுக்கு அர்ப்பணம்” செய்து (மாற். 7:11; மத். 15:5ஐக் காணவும்), பின்பு வயது முதிர்ந்து தேவையில் உள்ள தங்கள் பெற்றோர்களிடத்தில், “நாங்கள் வருந்துகின்றோம், ஆனால் இந்த நிதிகளை உங்களுக்கு உதவுவதற்குப் பயன்படுத்த எங்களுக்கு அனுமதியில்லை” என்று கூறுவதற்கு அனுமதிக்கும் ஒரு பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு விவரித்தார்.⁵

பின்பு அவர் கூட்டத்தை நோக்கித் திரும்பினார். உண்மையில் அவர், கைகளைக் கழுவுதல் என்பது எவ்வளவாகப் பழையதும் வெறுமையானதுமான பாரம்பரியமாக இருந்ததோ, அவ்வளவுக்கு அதன் அடிப்படைக் கொள்கை தவறுள்ளதாக இருந்தது என்று சொன்னார்: “வாய்க்குள்ளே போகிறது மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தாது, வாயிலிருந்து புறப்படுகிறதே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும்” (மத். 15:11). பிரச்சனை சுகாதாரத்தைப் பற்றியதல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாக சடங்காச்சாரமான தீட்டுப்படுத்தல் பற்றியதாயிருந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். பேதுரு பிறகு விளக்கம் கேட்டார், கிறிஸ்து பின்வருமாறு பதில் அளித்தார்:

வாய்க்குள்ளே போகிறதெல்லாம் வயிற்றில் சென்று ஆசனவழியாய்க் கழிந்துபோம் என்பதை நீங்கள் இன்னும் அறியவில்லையா? வாயிலிருந்து புறப்படுகிறவைகள் இருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டு வரும்; அவைகளே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும். எப்படியெனில், இருதயத்திலிருந்து பொல்லாத சிந்தனைகளும், கொலைபாதகங்களும், விபசாரங்களும், வேசித்தனங்களும், களவுகளும், பொய்ச் சாட்சிகளும், தூஷணங்களும் புறப்பட்டு வரும். இவைகளே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும்; கை கழுவாமல் சாப்பிடுகிறது மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தாது (மத். 15:17-20).

கடைசியில் இயேசு தமது சீஷர்களுடன் தனிமையில் இருந்தபோது, அவர்களுக்குப் போதித்தார். அவர் பரிசேயர்களைப் பற்றி அவர்களை எச்சரித்தார்.⁶ அவர் பரிசேயர்களின் போதனைகளை, தேவனால் பிடுங்கி எறியப்படும் களைகளுக்கு ஒப்பிட்டார் (மத். 15:13). இந்த மதத்தலைவர்களை அவர், பார்வையற்றவர்களுக்கு (அவர்களின் போதனைகளைக் கேள்வியெதுவும் இன்றி பின்பற்றுகின்றவர்களுக்கு) வழிகாட்டும் பார்வையற்றவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்.⁸ இவைகள் அவசியமான பாடங்களாக - ஒரு இடைமறித்தலினால் தூண்டப்பட்ட பாடங்களாக இருந்தன.

நீங்கள் கர்த்தருக்கென்று எதையேனும் செய்ய முயற்சித்தால், நீங்கள் விமர்சிக்கப்படுவதற்குப் பலமான சாத்தியக்கூறு உள்ளது. ஒன்றுமே செய்யாதிருப்பது மற்றும் ஒன்றுமற்றவராயிருப்பது என்பதுதான் விமர்சனத்தைத் தவிர்க்க ஒரே வழி என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார். உங்களால் முடிந்த அளவு சிறப்பாகச் செயல்பட்டு, நீங்கள் விமர்சனத்தினால் இடைமறிக்கப்படும்போது, நீங்கள் பல்வேறு வழிகளில் பதில்செயல்

செய்ய முடியும்: நம்மில் பலரும் செய்கிறதுபோல், உங்களைக் குறித்து நீங்கள் வருத்தப்பட முடியும்; சிலர் செய்கிறதுபோல், நீங்கள் வெளியேறி விட முடியும் அல்லது கிறிஸ்து செய்ததுபோல் அதை [விமர்சனத்தை] மிகச்சிறந்த சூழ்நிலையாக்க முடியும்.

உங்கள் வழியில் விமர்சனம் வரும்போது, முதலில் அதில் ஏதேனும் உண்மை இருக்கிறதா என்று பாருங்கள் (எனது அனுபவத்தில், அதில் அடிக்கடி உண்மை இருந்துள்ளது). அடுத்து, ஒரு பதில் அல்லது விளக்கம் என்பது ஏதாவது நல்ல நோக்கத்திற்கு உதவுமா என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். கடைசியாக, உங்கள் பணிமுறைக்குத் திரும்புங்கள், எஜமானருக்காக உங்களால் முடிந்த அளவு மிகச் சிறப்பாகச் செய்யத் தீர்மானியுங்கள். நீங்கள் இம்முறையில் பதில்செயல் செய்தால், நீங்களும் கூட, கவலைதரும் இடைமறித்தல் ஒன்றை பயன்மிக்க இடையிசையாக மாற்ற முடியும்.

கதறுதலினால் இடைமறிக்கப்படுதல்

(மத். 15:21-28; மாற். 7:24-30)

இயேசு தமது விரோதிகளுடனான இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பின்பு, “தீரு, சீதோன் பட்டணங்களின் திசைகளுக்குப் போனார்” (மத். 15:21). பரிசேயர்களிடமிருந்து விலகிச்செல்ல வேண்டும் என்பது இதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்று நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தோம், ஆனால் பன்னிருவருடன் தனிமையில் இருக்க வேண்டும் என்பதே கிறிஸ்துவின் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது என்பது தெளிவு.⁹ அவரது விரோதிகளிடம் வளர்ந்துகொண்டிருந்த பகை உணர்வானது, அவர் தமது எதிராளிகள் தம்மைக் கொல்லும் வேளைக்கென்று தமது அப்போஸ்தலர் களைத் தயார்ப்படுத்துவதை இன்னும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக செய்தது.

நாம் அறிந்த வரையில், இதுவே இயேசு அந்நிய மண்ணில் காலடி வைத்த முதல் வேளையாக உள்ளது. தீருவும் சீதோனும், பெனிக்கியா¹⁰ என்ற பழமையான நாட்டின் கடலோர நகரங்களாக இருந்தன. பெனிக்கியா என்பது, கலிலேயாவுக்கு வடமேற்கில், மத்திய தரைக்கடலின் வடகிழக்கு மூலையில் அமைந்திருந்த ஒரு குறுகிய பட்டி போன்ற அமைப்புள்ள நாடாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் நாட்களில், இது சீரியாவின் ரோம மாகாணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

கவலை தரும் இடைமறித்தல்

இயேசு, “தீருவின் எல்லையில்” வந்தபோது, அவர் தாம் இருப்பதை இரகசியமாகக் காத்துக் கொள்ளும் விருப்பத்துடன் “ஒரு வீட்டுக்குள் பிரவேசித்தார்” ஆனால் “அவர் மறைவாய் இருக்கக்கூடாமற்போயிற்று” (மாற். 7:24). முந்தின பாடம் ஒன்றில் நாம், கிறிஸ்துவின் ஊழியம் பற்றிய செய்தியானது, “தீரு, சீதோன் பட்டணங்களின் திசைகள்” வரையிலும் கூடச் சென்றடைந்தது என்று கண்டோம் (மாற். 3:8). ஆகையால்,

விரைவிலேயே, கர்த்தர் தமது உதவியை நாடிய ஒருத்தியால் இடைமறிக்கப் பட்டார்: “அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த ஒரு சிறு பெண்ணின் தாயாகிய ஒரு ஸ்திரீ, அவரைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டு வந்து அவர் பாதத்தில் விழுந்தாள். அந்த ஸ்திரீ சீரோபேனிக்கியா தேசத்தாளாகிய கிரேக்க [புறஜாதி]¹¹ ஸ்திரீயாயிருந்தாள்” (மாற். 7:25, 26அ). “சீரோபேனிக்கியா” என்ற சொற்றொடர் பெனிக்கியர்களை சீரியாவின் மாகாணத்தில் இருந்த மற்ற குடிமக்களில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்திற்று.

அந்தப் பெண்மணி, “ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்கும்” என்று கதறினாள் (மத். 15:22அ). “தாவீதின் குமாரன்” என்பது இஸ்ரவேலர்களின் மேசியாத்துவச் சொற்றொடராக இருந்தது. யூதத்துவத்தின் நம்பிக்கையானது அவர்களைச் சுற்றிலும் இருந்த நாடுகளிலும் வடிந்திருந்தது.¹² அவள் இயேசுவிடம், “என் மகள் பிசாசினால் கொடிய வேதனைப்படுகிறாள்” என்று கூறினாள் (மத். 15:22ஆ). “அவள் தன் மகளைப் பிடித்திருந்த பிசாசைத் துரத்திவிடவேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக்கொண்டாள்” என்று மாற்கு வலியுறுத்தினார் (மாற். 7:26ஆ). மத்தேயுவின் சவிசேஷ விவரப்படி, அவள் தொடர்ந்து கூப்பிட்டாள் (மத். 15:23). இவள் விடாப்பிடியான, கூக்குரலிடும் தாயாக இருந்தாள். இவளது சிறுபெண்ணுக்கு உதவி தேவைப்பட்டது, அதை ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டும் என்று இவள் விரும்பினாள். எப்போதாவது நீங்கள் தீவிரமான வியாதியுடன் கூடிய ஒரு சிறுபிள்ளையை கொண்டிருந்தால், நீங்கள் அவளைக் குறித்துப் பரிதாபப்படக்கூடும்.

பயன்மிக்க இடையிசை

இயேசுவுக்கும் அந்தப் பெண்மணிக்கும் இடையில் பின் நிகழ்ந்த உரையாடலானது, சவிசேஷ விவரங்களிலேயே மிகவும் நாடக இயல்பும் புதிருமான நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக உள்ளது. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், இது அவளை இயேசு வேண்டுமென்றே அவமானப்படுத்தியது போலத் தோற்றம் அளிக்கிறது. தொடக்கத்தில், அவர் அவளைக் கண்டும் காணாது விட்டார், அவரது சீஷர்கள் அவளைத் துரத்திவிட முயற்சி செய்தார்கள்¹³ (மத். 15:23). கடைசியில் அவர் அவளிடத்தில் பேசியபோது, “காணாமற் போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனே யன்றி, மற்றப்படியல்ல” என்று அவர் கூறினார் (மத். 15:24).

நம்பிக்கை இழந்த நிலையில் இருந்த இந்தத் தாயை [இவை போன்ற] எதுவும் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. அவள் தொடர்ந்து, “ஆண்டவரே, எனக்கு உதவிசெய்யும்!” என்று கெஞ்சினாள் (மத். 15:25). இயேசு, “முந்தி பிள்ளைகள் திருப்தியடையட்டும்,¹⁴ பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்லதல்ல” என்று பதில் அளித்தார் (மாற். 7:27). இந்த வாக்கியத்தில் உள்ள “பிள்ளைகள்” என்பவர்கள் யூதர்களாக உள்ளார்கள் என்பது தெளிவு - இது புறஜாதியாரை “நாய்கள்” என்றாக்கும். உங்களை நாய் என்று அழைப்பதை நீங்கள் எப்படி விரும்புவீர்கள்? நான் அந்தப் பெண்ணாக இருந்திருந்தால், கோபத்தில் வீராப்பாகப் புறம்பே செல்லும்படி சோதிக்கப்பட்டிருப்பேன்! இதற்குப் பதிலாக அந்தப்

பெண்மணி, “மெய்தான், ஆண்டவரே, ஆகிலும் மேஜையின் கீழிருக்கும் நாய்க்குட்டிகள் பிள்ளைகள் சிந்துகிற துணிக்கைகளைத் தின்னுமே” என்று புத்திசாலித்தனமாகப் பதில் அளித்தாள் (மாற். 7:28; மத். 15:27).

இந்தக் காட்சியை நான் எனது மனதில் சித்தரிக்கும்போது, இயேசு “ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது; நீ சொன்ன அந்த வார்த்தையினிமித்தம் போகலாம். நீ விரும்புகிறபடி உனக்கு ஆகக்கடவது. பிசாசு உன் மகளை விட்டு நீங்கிப் போயிற்று” (மத். 15:28அ; மாற். 7:29ஐக் காணவும்) என்று பதில் அளிக்கையில் அவரது முகத்தில் புன்னகை பரவுவதை நான் காண்கின்றேன். மத்தேயு, “அந்நேரமே அவள் மகள் ஆரோக்கியமானாள்” என்று எழுதினார் (மத். 15:28ஆ). அவள் தன் வீட்டுக்கு வந்தபொழுது, “பிசாசு போய் விட்டதையும், தன் மகள் கட்டிலில் படுத்திருக்கிறதையும் [அடிபட்ட அனுபவத்தின் சோர்வு எதுவும் ஐயத்திற்கிடமின்றி இல்லை] கண்டாள்” என்று மாற்கு பதிவு செய்தார் (மாற். 7:30). நான் இந்த வரலாற்றை விரும்புகின்றேன்!

இவ்வரலாறு எவ்வளவு நாடக பாணியாகவும் மனதை ஈர்ப்பதாகவும் உள்ளதோ, அவ்வளவுக்கு இது கலக்கமடையச் செய்வதாகவும் உள்ளது. இயேசு பயன்படுத்திய வார்த்தைகளை, அவரது பண்பு மற்றும் நோக்கமாக நாம் அறிந்துள்ளவற்றுடன் ஒப்புரவாக்குவதற்கு விளக்கவுரையாளர்கள் போராடுகின்றார்கள். சிலர், கிறிஸ்துவின் இந்த வார்த்தைகள் ஒரு முகவை மதிப்பாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியும் என்று சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார்கள். உண்மையில் அவர், “காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு” அனுப்பப்பட்டிருந்தார் (மத். 10:6). பிற்பாடு, “இந்தத் தொழுவத்திலுள்ளவைகளல்லாமல் வேறே ஆடுகளும் [புறஜாதியார்]” அழைக்கப்படுவார்கள் (யோவா. 10:16).¹⁵ அதே வேளையில், இயேசு தமது அடிப்படை நோக்கத்திலிருந்து தடுத்து நிறுத்தப்படாதிருக்கத் தீர்மானித்தார் (என்று விளக்கவுரையாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்) (மத். 10:5). அந்த நோக்கத்தின்மீதான கிறிஸ்துவின் கவனமே அவரது தொடக்க பதிலுக்குக் காரணியாக இருந்தது என்று நான் நம்புகின்றேன்,¹⁶ ஆனால் அது நிச்சயமாக முழுமையான விளக்கமாக இருப்பதில்லை. இதற்கு முன்பே இயேசு, உதவி வேண்டிய ஒரு புறஜாதியாரின் கூப்பிடுதலுக்கு நேர்மறையாக பதில் அளித்திருந்தார் (மத். 8:5-13). மற்றும், அவர் தீருவின் பகுதியை விட்டுச் சென்ற பின்பு, அவர் இன்னும் பல புறஜாதியாரைக் குணமாக்கவிருந்தார்.¹⁷

கிறிஸ்து இவ்வாறு பேசியது ஏன் என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், புறஜாதியாருக்கு எதிரான தப்பெண்ணத்தை நாம் விலக்கிப்போட வேண்டும் என்பதை நான் மிகையாக வலியுறுத்த இயலாது. மற்ற இனங்களுக்கு எதிராக யூதர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த பாரபட்சமான கருத்தினால் இயேசு வேதனைப் படுத்தப்படவில்லை (லூக். 2:32; மத். 8:10-12; 12:18, 21).

அந்தப் பெண்ணை நோக்கித் திருப்பப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கிறிஸ்து எவ்வாறு பேசினார் என்பதை நாம் அறிவதில்லை என்று மற்ற சிலர் வலியுறுத்துகின்றார்கள். சட்டப்படியாக, இயேசு தாம் யாரிடம் பேசுகின்றாரோ அவரது பண்புக்கு ஏற்ற வகையில் தமது அணுகுமுறையைத்

தழுவியமைத்தார் என்று அவர்கள் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றார்கள்.¹⁸ ஆகையால் அவர்கள், இது கர்த்தருக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் இடையில் துரிதசிந்தையுடன் நகைச்சுவை உணர்வுடனும் நடைபெற்ற, நோக்கங்கொண்ட உயிர்த்துடிப்பான உரையாடல் என்று அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்கள். இயேசு இதை தமது கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டே பேசினார் என்பதைக் கற்பனை செய்வதில் எனக்குப் பிரச்சனை எதுவும் இருப்பதில்லை. இந்த உரையாடலின் முடிவில் அவர் தமது முகத்தில் புன்னகையைக் கொண்டிருப்பார். இருந்தாலும் இதைவிட இன்னும் அதிகமான வரலாறு உள்ளது.

அந்தப் பெண்ணின் வேண்டுகோளுக்குக் கிறிஸ்துவின் பதிலுக்கான இன்னொரு சாத்தியக்கூற்றை நான் முன்மொழிய அனுமதியுங்கள். இவ்வரலாற்றின் முடிவில், இயேசு அந்த பெண்ணின் மகளான இளம் பெண்ணைக் குணமாக்கினார், இது இந்த நிகழ்ச்சியின் தொடக்கம் முதலாகவே அவரது நோக்கமாக இருந்தது என்று நான் நம்புகின்றேன். மற்றும், இவ்வரலாற்றின் முடிவில் அவரது வார்த்தைகளின் நோக்கங்கள், அந்தத் தாயின் விசுவாசத்தைப் பாராட்டுதலுடன் தொடர்புடையதாகவே காணப்படுகின்றன: “ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது” (மத். 15:28அ). B. S. டீன் அவர்கள், “அவளது விசுவாசம், பரிசேயர்களின் மாய்மாலத்திற்கும் கலிலேயர்களின் சலனபுத்திக்கும் பிற்பாடு புத்துணர்வைக் கொண்டு வருமளவுக்கு மிகவும் தாழ்மையானதாக, வெற்றி கொள்ளப்பட முடியாததாக இருந்தது” என்று எழுதினார்.¹⁹ தனிநபர்களின் விசுவாசம் பற்றி இயேசு இருமுறை மாத்திரமே இவ்விதமாகப் பாராட்டியுள்ளார் - அந்த இரு தனிநபர்களுமே புறஜாதியாராக இருந்தார்கள்: இந்த சீரோபேனிக்கியாவைச் சேர்ந்த பெண் மற்றும் ஒரு ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி (மத். 8:10; லூக். 7:9).

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், கடுமையானவைகளாகக் காணப்படும் இயேசுவின் வார்த்தைகள், அந்தப் பெண்ணின் விசுவாசத்தினுடைய ஆழத்தை அவரது சீஷர்களுக்குச் செயல்விளக்கப்படுத்துவதே ஒரு நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அவளது இருதயத்தைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்த படியால் (யோவா. 2:25) அவளது விசுவாசத்தையும் அறிந்திருந்தார் என்பதை மனதில் வைப்புகள். பின்வரும் சாத்தியக்கூற்றை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: இயேசு, இந்த வேளையை தமது அப்போஸ்தலர்கள் எதிர் காலத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டிய விசுவாசத்தின் வகையைக் குறித்துக் குறிக்கோள் பாடம் என்ற வகையில் இதைப் பயன்படுத்துவதினால், கவலை தரும் இடையூறு ஒன்றை பயன்மிக்க இடையிசையாகத் திருப்பினார்.²⁰ பன்னிருவருக்கும் வரவிருந்த தொந்தரவுகளை அவர் அறிந்திருந்தார் (மத். 10:17, 18, 21, 22, 24, 25). அந்தப் பெண் கொண்டிருந்தது போன்ற விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தலே அவர்கள் வெற்றியாளர்களாய் இருக்க முடிவதற்கான ஒரே வழியாக இருந்தது: அது, ஊக்கமிழ்ந்துபோகவோ அல்லது தடுத்து நிறுத்தப்படவோ மறுத்துவிட்ட ஒரு விசுவாசமாக இருந்தது (1 யோவா. 5:4). நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்தப் பாடம் அவசியமாக உள்ளது.

சிலவேளைகளில் நீங்கள் ஒரு தகுதிவாய்ந்த பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது, நீங்கள் செய்து கொண்டிருப்பதற்குச் சற்றும் தொடர்பற்ற வகையில்

அல்லது சிறிதளவே தொடர்புடைய வகையில் ஒரு உதவிக்கான அழைப்பினால் இடைமறிக்கப்படலாம். அது நேரிடும்போது, அந்த இடைமறித்தலை எடுத்து, அதை ஒரு நேர்மறையான வழியில் பயன்படுத்துவது எப்படி என்று ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். முன்பே சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டபடி, முடிவு விளைவானது, நீங்கள் தொடக்கத்தில் செய்யத் திட்டமிட்டு இருந்தவற்றைக் காட்டிலும் கர்த்தருக்கு அதிகமான மகிமையைக் கொண்டு வரலாம்.

கூட்டத்தினரால் இடைமறிக்கப்படுதல் (மத். 15:29-31; மாற். 7:31-37)

இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கடைசியில் தீருவை விட்டுப் புறப்பட்டபோது, அவர்கள் உடனடியாக கலிலேயாவுக்குத் திரும்பி விடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் இன்னமும் ஏரோதின் ஆட்சி எல்லைப் பகுதியைத் தவிர்த்தார்கள்,²¹ அவர்கள் வடக்கே சீதோனை நோக்கியும், பின்பு மலைகள் மற்றும் யோர்தான் நதியின் தொடக்கப் பகுதி ஆகியவற்றின் குறுக்காகக் கிழக்கிலும் கடைசியில் “தெக்கபோலி நாட்டில்”²² (மாற். 7:31) ஒரு தனிமையான பகுதிக்கு (மாற். 8:4) வந்து சேரும் வரையில் கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக் கரைப் பகுதியில் தெற்கு நோக்கியும் பயணம் செய்தார்கள்.

கவலை தரும் இடைமறித்தல்

கர்த்தர் தமது அடைவிடத்தை சென்று சேர்ந்தபோது, அவர் ஒரு மலையின் பக்கமாக ஏறிச் சென்று அமர்ந்தார் (மத். 15:29), அவர் தமது சீஷர்களுக்குப் போதிக்கவே இவ்வாறு அமர்ந்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.²³ மீண்டும் ஒருமுறை அவர் இடைமறிக்கப்பட்டார்: “அப்பொழுது, சப்பாணிகள், குருடர், ஊமையர், ஊனர் முதலிய அநேகரை, திரளான ஜனங்கள் கூட்டிக்கொண்டு இயேசுவினிடத்தில் வந்து, அவர்களை அவர் பாதத்திலே வைத்தார்கள்”²⁴ (மத். 15:30அ).

இது, அசுத்த ஆவிபிடித்திருந்த இருவரை குணமாக்கியிருந்ததும், அவர் நாட்டை விட்டுச் சென்று விடுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்ததுமாகிய அதே பொதுவான பகுதியாக இருந்தது (மாற். 5:17). குணமாக்கப்பட்ட மனிதர்களில் ஒருவரிடம் இயேசு, அவர்மீது ஆண்டவர் கிருபை காண்பித்திருந்த விதத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி அறிவுறுத்தியிருந்தார் (மாற். 5:19). உடனடியாக, அம்மனிதன், “இயேசு தனக்குச் செய்தவை களையெல்லாம் தெக்கப்போலி என்னும் நாட்டில் பிரசித்தம் பண்ணத் தொடங்கினான்,” அவன் கூறியதைக் கேட்ட ஒவ்வொருவரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் (மாற். 5:20). இம்மனிதரின் செய்தியினுடைய செயல்விளைவு, அப்பகுதியெங்கிலும் இருந்து இப்பொழுது உதவி நாடி வந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களில் (மாற். 8:3) காணப்படுகிறது. முன்பு, அந்தப் பகுதியில் இருந்த மனிதர்கள், “வெளியேறுக!” என்று கூறியிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதே மக்கள் “எங்களுக்கு உதவுக!” என்று கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தார்கள்.²⁵

பயன்மிக்க இடையிசை

தொடர்ந்து வந்த இந்த இடைமறித்தல்களினால் கிறிஸ்து சலிப்புற்று இருந்திருப்பாரென்றால், அதை அவர் வெளிக் காண்பிக்கவில்லை. இந்த வேளையில், அவர் இடைமறித்தலை, பெரும்பான்மையாய் புறஜாதி யாரைக் கொண்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தினரின்²⁶ இருதயங்களுக்கு ஜீவனுள்ள மெய்யான தேவனைச் சுட்டிக் காண்பிக்கும் வாய்ப்பாகத் திருப்பினார்: "... அவர்களை அவர் சொஸ்தப்படுத்தினார். ஊமையர் பேசுகிறதையும், ஊனர் சொஸ்தமடைகிறதையும்,²⁷ சப்பாணிகள் நடக்கிறதையும், குருடர் பார்க்கிறதையும் ஜனங்கள் கண்டு, ஆச்சரியப்பட்டு, இஸ்ரவேலின் தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்"²⁸ (மத். 15:30ஆ. 31).

குறிப்பிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை மாற்கு பதிவு செய்தார்: "கொன்னை வாயுடைய ஒரு செவிடனை"²⁹ குணமாக்கிய நிகழ்ச்சி (மாற். 7:32).

அப்பொழுது, அவர் அவனை ஜனக்கூட்டத்தை விட்டுத் தனியே அழைத்துக் கொண்டுபோய், தம்முடைய விரல்களை அவனுடைய காதுகளில் வைத்து, உமிழ்ந்து³⁰ அவனுடைய நாலைக் தொட்டு, வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து, பெருமூச்சு விட்டு: "எப்பத்தா!"³¹ என்றார், அதற்குத் "திறக்கப்படுவாயாக!" என்று அர்த்தமாம் (மாற். 7:33, 34).

அந்த மனிதனின் காதுகளில் இயேசு தமது விரல்களை வைத்தது ஏன்? அவர் துப்பியது ஏன்? இவைகள் நமக்குக் கூறப்படவில்லை. இதே போன்ற பிற குணமாக்குதல்களில் இந்தச் செய்கைகள் மீண்டும் செய்யப்படாததால், இவைகள் அவர் செய்த செயலுக்குச் சார்புடையவைகளாயிருந்தன. இதற்கு மறுபுறத்தில், விண்ணகம் நோக்கி அனுப்பப்பட்ட "ஆழமான பெருமூச்சு" குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது: இது கர்த்தர் உணர்வெதுவும் இன்றி இயந்திரத்தனமாக குணமாக்கவில்லை என்பதை நாம் அறியச் செய்கிறது;³² அவரது இருதயமானது, உடல்ரீதியாக அல்லது ஆவிக்குரிய வகையில் வேதனைகளுடன் போராடிய ஒவ்வொரு நபரினாலும் தொடப்பட்டது. கிறிஸ்து, "இந்த உலகத்தில் ஒருக்காலும் கேட்க அல்லது பேச முடியாத பல இலட்சக்கணக்கான மக்களைப் பற்றிய நினைவின் காரணமாக" பெருமூச்சு விட்டிருக்கலாம் என்று ஒரு எழுத்தாளர் கூறினார்.³³

இயேசு, "திறக்கப்படுவாயாக!" என்று கூறிய பின்பு, அந்த மனிதனின் "செவிகள் திறக்கப்பட்டு, அவனுடைய நாவின் கட்டும் அவிழ்ந்து, அவன் செவ்வையாய்ப் பேசினான்" (மாற். 7:35). மக்கள், "எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தார் ... என்று சொல்லி, மேன்மேலும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்" (மாற். 7:37).

கடைசியில் இயேசு அப்பகுதியை விட்டுப் புறப்பட்டபோது, சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்த இருதயங்களைக் கொண்டிருந்த மக்களை விட்டுப் புறப்பட்டார்.³⁴ நீங்களும் நானும் இடைமறித்தல்களுக்குச் சரியான வழியில் மறுசெயல் செய்தால், நாம் கர்த்தரின் ஆவியைக் காட்சிப்படுத்துகிறவர்களாய் இருப்போம் - இது

நம்மை இடைமறிப்பவர்களுக்குச் சவிசேஷத்தைப் போதிக்கக் கதவைத் திறக்கலாம். இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இடர்ப்பாட்டினால் இடைமறிக்கப்படுதல்

(மத். 15:32-38; மாற். 7:36; 8:1-9)

முன்பு இயேசு, தாம் குணமாக்கிய ஒரு மனிதரிடத்தில், நடந்தவற்றை எல்லாருக்கும் கூறும்படி அறிவுறுத்தியிருந்தார் (மாற். 5:19). இந்த வேளையில் அவர் தமது உரையைக் கேட்டவர்களிடத்தில், “அதை ஒருவருக்கும் சொல்ல வேண்டாமென்று ... கட்டளையிட்டார்” (மாற். 7:36அ) - ஏனென்றால், அவரது நோக்கம் மாற்றம் அடைந்திருந்தது. இப்போது அவர் தமது சீஷர்களுடன் தனித்திருக்க நேரம் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது.

வழக்கம்போலவே, அவரது வேண்டுகோள் கவனமாய்ப் பின்பற்றப் படவில்லை, மற்றும் அவரைப் பற்றிய புகழ்ச்சி அந்தப் பகுதி முழுவதிலும் பரவிற்று (மாற். 7:36ஆ - வைக் காணவும்). மக்களின் எண்ணிக்கையானது “திரளான ஜனங்கள் கூடிவந்திருக்கும்” அளவு வரையிலும் வளர்ந்தது (மாற். 8:1அ); இது “ஸ்திரீகளுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தவிர ... புருஷர் நாலாயிரம் பேர்” என்பதாயிருந்தது (மத். 15:38). அநேகமாக, எட்டு முதல் பன்னிரெண்டு ஆயிரம் வரைக்கும் அங்கிருந்திருக்கலாம், அவர்களில் சிலர் “தூரத்திலிருந்து வந்தவர்களா”க இருந்தார்கள் (மாற். 8:3).

கவலை தரும் இடைமறித்தல்

மீண்டும் ஒருமுறை இடைமறிக்கப்பட்டபோது - அந்த இடைமறித்தலானது மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்திருந்த போதிலும், - இயேசு கிருபையுள்ளவராக இருந்தார் (மத். 15:32; மாற். 8:2). அந்த மூன்று நாட்களைப் பற்றிய விவரங்கள் நமக்குத் தரப்படவில்லை, ஆனால் அவர் தொடர்ந்து போதித்து குணப்படுத்தியிருப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.³⁵

இதற்குமுன்பு கப்பர்நகூமில் இருந்து அவரைப் பின்தொடர்ந்திருந்தவர்களைப் போல் இன்றி,³⁶ இந்தக் கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் உணவுப் பொருட்களுடன் வந்திருப்பார்கள் - ஆனால் மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு, அவர்களிடம் இருந்த உணவுப் பொருட்கள் தீர்ந்து போய்விட்டன. அந்த வேளையில், இடையீட்டின் இயல்பு மாறிற்று: அவர்களுக்கு உணவு மிகவும் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்பட்டது!

பயன்மிக்க இடையிசை

கர்த்தர் தமது இயல்பைத் தம்மிடம் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்த நிலையில், மீண்டுமாக, கவலை தரும் இடையூறு ஒன்றைப் பயன்மிக்க இடையிசையாக மாற்றினார். முந்திய ஒரு பாடத்தை மீண்டும் வலிவுபடுத்துவதற்கு, அவர் பிரச்சனையைத் தமது சீஷர்களிடத்தில் முதலில் முன்வைத்தார் (மத். 15:32; மாற். 8:1-3). அவர்கள் உண்மையில், “இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையை எவ்வாறு கையாள்வது என்ற கருத்து எதுவும் எங்களிடம் இல்லை” என்று கூறினார்கள் (மத். 15:33; மாற். 8:4)!

ஐயாயிரம் பேர்களுக்கும் உணவளித்ததை அப்போஸ்தலர்கள் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மறந்து போயிருக்கக் கூடும் என்பதை நம்புதலைச் சில விளக்கவுரையாளர்கள் கடினமான விஷயமாகக் காண்கின்றார்கள். அவர்கள், ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தது மற்றும் நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தது ஆகியவை பற்றிய இரு விவரங்களும் ஒரு நிகழ்ச்சியின் மாறுபட்ட விவரங்களாக மட்டுமே உள்ளன என்று முடிவு செய்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு நியாயப்படுத்தும் காரணம் எதுவும் இல்லை.

முதலாவது, இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையும் மத்தேயுவும் மாற்குவும் பதிவு செய்துள்ளார்கள் - மற்றும் அவர்கள் பல பத்தாண்டுகளினூடே கடந்து வந்திருந்த கதைகளைப் பதிவு செய்யவில்லை. மத்தேயு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக இருந்தபடியால், கண்ணால் கண்ட சாட்சி என்ற வகையில் அவர் இதை எழுதினார். மாற்குவின் சவிசேஷ விவரமானது கண்ணால் கண்ட சாட்சியின் (அதாவது, அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவரான பேதுருவின்³⁷) சாட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப் பட்டதாகும்.

இரண்டாவது, இயேசு பிற்பாடு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு புத்தி சொல்லும் வேளையில் இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிட்டார் (மத். 16:9, 10; மாற். 8:19, 20).

மூன்றாவது, இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இடையில் ஒற்றுமைகள் இருந்தபோதிலும், வேறுபாடுகளும் உள்ளன:

(1) இரு நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்ற இடங்கள் மாறுபட்டவையாக இருந்தன. முதலில் அற்புத விதமான உணவளித்த நிகழ்ச்சி, கலிலேயாக் கடலின் வடக்கு முனைக்கு அருகில் நடைபெற்றது; இரண்டாவது நிகழ்ச்சி தெற்கு முனைக்கு அருகில் நடைபெற்றது.

(2) கூட்டம் மாறுபட்டதாக இருந்தது. முதலாவது கூட்டமானது பெரும்பான்மையும் யூதர்களைக் கொண்டிருந்தது; இரண்டாவது கூட்டமானது பெரும்பான்மையும் புறஜாதியார்களைக் கொண்டிருந்தது.

(3) கூட்டத்தின் அளவு மாறுபட்டதாக இருந்தது. ஐயாயிரம் ஆண்கள் எதிர். நாலாயிரம்.

(4) உள்ளடங்கியிருந்த காலம் மாறுபட்டதாக இருந்தது. முதலாவது கூட்டமானது ஒரு நாள் மட்டும் அங்கிருந்தது; இரண்டாவது கூட்டமானது மூன்று நாட்களாக அங்கிருந்தது.

(5) உணவுக்கான தேவையின் காரணம் மாறுபட்டதாக இருந்தது. முதலாவது கூட்டமானது உணவைக் கொண்டு வந்திருக்கவில்லை; இரண்டாவது கூட்டமானது உணவு தீர்ந்து போனதாயிருந்தது.

(6) அங்கு கிடைத்த ஆதாரமூலம் மாறுபட்டதாக இருந்தது. முதல் வேளையில் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் கிடைத்திருந்தன; இரண்டாவது வேளையில், ஏழு அப்பங்களும் ஒரு சில மீன்களும் கிடைத்திருந்தன.

(7) பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகள் மாறுபட்டவைகளாக இருந்தன. முதல் நிகழ்ச்சியில் பன்னிரெண்டு சிறு கூடைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன; இரண்டாவது நிகழ்ச்சியில் ஏழு பெரிய கூடைகள்³⁸ பயன்படுத்தப்பட்டன.

மற்ற வேறுபாடுகளும் குறிப்பிடப்பட முடியும்: முதல் கூட்டமானது புல்வெளியில் அமர்ந்தது (மத். 14:19; மாற். 6:39), இரண்டாவது கூட்டமானது தரையில் அமர்ந்தது (மத். 15:35; மாற். 8:6). முதலாவது கூட்டமானது இயேசுவை ராஜாவாக்க முயற்சி செய்தது; இரண்டாவது கூட்டத்திலிருந்து இதைப் போன்று பதில்செயல் வரவில்லை. வேதாகமம் ஏவுதல் பெற்றது என்று நம்புகின்ற எவரொருவரும், இவை இரண்டும் தனித்தனி நிகழ்ச்சிகள் என்று முடிவு செய்தாக வேண்டும். விஷயம் அதுவாக இருக்கும்போது, நாம் அப்போஸ்தலர்களின் பதில்செயலை எவ்வாறு விளக்கப்படுத்த முடியும்?

பொதுவாக அப்போஸ்தலர்கள் ஒரு புதிய சத்தியத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு ஒன்றுக்கு அதிகமான முறைகள் தேவைப்பட்டிருந்தது.³⁹ நான் புதிதாக எதையாவது கற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு, கணிசமான அளவு திரும்பத் திரும்ப அவற்றைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது என்பதை நான் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். இதை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும் இல்லா விட்டாலும், உங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் கூட இதுவே உண்மையாக இருக்கலாம். இயேசு தமது மாணவர்களிடம் ஒரே வகையான சத்தியங்களுடன் திரும்பத் திரும்பச் செல்வதற்கு எவ்வளவு பொறுமையாக இருந்திருக்க வேண்டும்! பசி என்பது கிறிஸ்துவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் அறிந்திராத ஒன்றாக இருந்ததில்லை என்பதையும் ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்; சட்டப்படி, இயேசு பசியை ஒரு அற்புத்தினால் நீக்கிப் போடவில்லை (யோவா. 4:6, 8, 31ஐக் காணவும்). மற்றும், பன்னிருவரும், ஐயாயிரம் பேருக்குக் கர்த்தர் உணவளித்ததைத் தொடர்ந்து அவரது கடிந்து கொள்ளுதலை (யோவா. 6:26, 27), அவர் மீண்டும் இவ்விதமான அற்புதம் ஒன்றைச் செய்யமாட்டார் என்பதற்கான சுட்டிக் காண்பித்தலாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இந்தக் காரணிகள் யாவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளும்போது, இவர்களின் பதில்செயலானது முதலில் தோன்றியதைப் போல் வினோதமாக நமக்குத் தோன்றுவதில்லை.

இவ்வரலாற்றின் எஞ்சிய பகுதியை நீங்கள் அறிவீர்கள்: மீண்டும் ஒருமுறை இயேசு அற்புதவிதமாக ஜனக்கூட்டத்திற்கு உணவளித்தார் (மத். 15:34-38; மாற். 8:5-9). இதை அவர் பசியைப் போக்குவதற்காக மட்டும் செய்யாமல், அவசியமான ஒரு பாடத்தைப் பன்னிருவருக்கும் கற்பிப்பதற்காகவும் செய்தார் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். (இதைப் பற்றி நாம் இன்னும் அதிகமாக அடுத்த பாடத்தில் படிப்போம்.)

இந்தக் கணத்திற்கு, பின்வருவதைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்: இடைமறித்தல்கள் என்பது அவ்வப்போது உங்கள் முற்றான நோக்கத்திலிருந்து வழிவிலக்குதலுக்கு மாறாக அதற்குப் பங்களிக்கக் கூடும். இவ்விதமாக, இடைமறித்தல்கள் வரும்போது, நீங்கள் ஏற்கனவே திட்டமிட்டுள்ளவைகளுடன் அவைகள் எப்படி பொருந்தலாம் என்பதைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். அப்போது, நீங்கள் திட்டமிட்டு இருந்ததைப் பார்க்கிலும் கர்த்தர் மேன்மையாகத் திட்டமிட்டு இருப்பதை நீங்கள் கண்டறியலாம்!

முடிவுரை

இயேசு தமது சீஷர்களுடன் தனித்திருப்பதற்கான தமது விருப்பத்தை விட்டுவிடவில்லை. மக்களுக்கு உணவளித்த பின்பு, அவர்களை அனுப்பிய பின்பு கடலின் மேற்குப் பகுதிக்குப் படகில் பயணம் செய்தார் (மத். 15:39; மாற். 8:9, 10). ஆயினும், நீங்கள் இரண்டு உண்மைகளை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்: அதிகமான இடைமறித்தல்கள் வரும் (மத். 15:39; 16:1; மாற். 8:10, 11), மற்றும் அந்த கவலை தரும் இடைமறித்தல்களை பயன்மிக்க இடையிசைகளாகக் கிறிஸ்து எப்போதுமே மாற்றுவார்.

வாழ்க்கை என்பது, “நாம் மற்ற திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில் மெய்மையில் நமக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதாக உள்ளது”⁴⁰ என்று யாரோ ஒருவர் எழுதினார். அதை நாம் தழுவினமையிட்டு, “வாழ்க்கை என்பது கவன நிறைவுடன் நாம் ஏற்படுத்திய திட்டங்கள் இடைமறிக்கப்படும் போது நடைபெறுவதாக உள்ளது” என்று கூறமுடியும். இடைமறித்தல்கள் வரும்போது - மற்றும் அவை வரும் - நாம் அதிக இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருக்கத் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக மற்றும் நாம் நமது வாழ்வில் தொல்லை தரும் இடைமறித்தல்களை வல்லமைமிருந்த இடையிசைகளாக மாற்றுவது எப்படி என்று இயேசுவிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளத் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக!

குறிப்புகள்

நீங்கள் ஒரு நீண்ட தலைப்பை விரும்புவீர்கள் என்றால், இந்தப் பாடமானது, “கவலை தரும் இடையூறுகளைப் பயன்மிக்க இடைவேளைகளாகத் திருப்புவது” என்று அழைக்கப்படக்கூடும். நீங்கள் ஒரு சிறிய தலைப்பை விரும்பினால், “இடைமறித்தல்களைச் சமாளித்தல்” என்ற தலைப்பை முயற்சி செய்து பாருங்கள்.

வரலாறு 1

இந்தப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து, பாரம்பரியங்களை மீறியதற்காக இயேசுவின் சீஷர்களைப் பரிசேயர்கள் குற்றம் சாட்டுதல் பற்றிய ஒரு பிரசங்கத்தை நான் கொண்டிருந்தேன். அந்த வரலாறு பல்வேறு வழிமுறைகளில் அணுகப்படக் கூடும். இங்கு ஒரு மாற்றுத் தேர்வுள்ள ஒரு வரைக்குறிப்பு உள்ளது:

- I. குற்றச்சாட்டு (மத். 15:1, 2; மாற். 7:1-5).
- II. பதில் (மத். 15:3-9; மாற். 7:6-13).
- III. நடைமுறைப் பயன்பாடு (மத். 15:10-20; மாற். 7:14-23).

“இயேசு பரிசேயர்களை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கிய நான்”⁴¹ என்ற தலைப்பில் பின்வருவன போன்ற கருத்துக்களுடன் பிரசங்கிக்க முடியும்:

- I. மனிதப் பாரம்பரியங்கள் தேவனுடைய வசனத்தை அடிக்கடி இடம் மாறச் செய்தன என்ற இயேசுவின் போதனையினால் பரிசேயர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள் (மத். 15:3-6).
- II. வெளிப்படையான அடையாளங்கள் இரண்டாந்தரமானவைகளே என்ற அவர் போதனையினால் அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள் (வ. 7, 8).
- III. மனிதரால் அதிகாரத்துவப்படுத்தப்பட்ட ஆராதனை வீணானது என்ற அவரது போதனையினால் அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள் (வ. 9).
- IV. கைகளின் சுத்தத்திற்கு மேலாக இருதயத்தின் நிலைப்பாடு அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்ற அவரது போதனையினால் அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள் (வ. 10, 11, 15-20).
- V. மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் அழிவுக்கு உட்படும் என்ற அவரது போதனையினால் அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள் (வ. 13).
- VI. உண்மைத்தன்மை மட்டுமே போதுமானதல்ல என்ற அவரது போதனையினால் அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள் (வ. 14).⁴²

ரிச்சர்டு ரோஜர்ஸ் அவர்கள் இந்த வரலாற்றைப் பற்றிப் போதித்த போது, முடிவில் அவர் பின்வரும் ஆவிக்குரிய பாடங்களைச் சுட்டிக் காண்பித்தார்:

- மனிதர்களின் பாரம்பரியத்தின்படி வாழ்கின்ற பக்தியுள்ள மக்களே பெரும்பாலும் சக்தியத்திற்கு விரோதிகளாக இருக்கின்றார்கள்.
- பாவம் செய்வதற்கும் தேவனுடைய வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமலும் நமக்குச் சாக்குப்போக்குக் கொடுக்கிற எந்த ஒரு மார்க்க அமைப்பைக் குறித்தும் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.
- இருதயத்தில் இருந்து வராமல், உதடுகளில் இருந்து மட்டும் வருகிற ஆராதனை பற்றி நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும்.
- உள்ளான மனிதன்மீது நாம் அதிக கவனம் செலுத்தினால், புறம்பான மனிதன் தேவன் விரும்பும் வண்ணமாக இருப்பான். உண்மையான பரிசுத்த தன்மையானது உள்ளிருந்து வருகிறது.
- பாரம்பரியத்திலிருந்து பிரிந்து வருதல் என்பது கடினமானதாக உள்ளது. நமக்குள் இருக்கும் ஏதோ ஒன்று நம்மைக் கடந்த காலத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கவும் மாற்றம் எதையும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவும் விரும்பச் செய்கிறது. பேதுருவே கூட தமது பாடத்தை இருமுறை கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது!⁴³

பரிசேயர்களின் குற்றச்சாட்டு பற்றிய வரலாற்றின் சிறு சிறு பகுதிகள் பரிசுங்கங்களின் அடிப்படையாகப் பயன்பட முடியும். (1) எடுத்துக்

காட்டாக, “கொர்பான்” பற்றிய இயேசுவின் விவரிப்பானது “நாம் செய்ய வேண்டிய முறைப்படியாக நமது பெற்றோர்களை ஏன் பராமரிப்ப தில்லை?” என்ற ஒரு எடுத்துரைப்புக்கு அறிமுகமாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியும். இனியும் நாம் கொர்பான் சாக்குப்போக்கைக் கொண்டிருப்ப தில்லை, ஆனால் மக்கள் இன்னமும் “உண்மையில் இது எனது பொறுப்பு அல்ல” என்பது போன்ற சாக்குப்போக்குகளைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். (2) ஏசாயாவின் புத்தகத்திலிருந்து ஒரு மேற்கோளானது “விண்ணான ஆராதனை” என்ற ஒரு பிரசங்கத்திற்குப் பாடப்பொருளை அளிக்க முடியும். எவ்விதமான மற்றும் எல்லா ஆராதனையும் தேவனுக்கு ஏற்புடையவை களே என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள், ஆனால் இந்த வேத பாடப் பகுதியானது, தேவனுடைய வசனம் கணப்படுத்தப்படாமலோ அல்லது ஆராதனை என்பது இருதயத்திலிருந்து வராமலோ இருந்தால், அந்த ஆராதனை விண்ணானது அல்லது வெறுமையானது என்று அறிவிக்கிறது. முதல் கருத்தானது ஆராதனையின் புதிய ஏற்பாட்டு பாணியில் இருந்து மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விலகல்களைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்க வாய்ப்பளிப்பதாக இருக்கும். இரண்டாவது கருத்தானது சபைக்கான பிரசங்கத்திற்குப் பயன்படுவதாக இருக்கும். (3) கடைசியாக, மத்தேயு 15:18-20-அ-வும் மாற்கு 7:20-23ல் உள்ள கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் “மனிதனைத் தீட்டுப்படுத்துவது எது?” என்ற கருத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கப் பயன்படுத்தப்பட முடியும். பட்டியலிடப்பட்ட பாவங்கள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் பாடக்கருத்துக் களைப் பல விளக்கவுரைகள் கொண்டுள்ளன.

வரலாறு 2

சீரோபேனிக்கியா நாட்டுப் பெண்ணைப் பற்றிய விவரம் ஒரு மாபெரும் பிரசங்கத்தை ஏற்படுத்தும். இந்தப் பாடத்தில் சுட்டிக் காண்பிக்கப்பட்டபடி, நான் அந்த வரலாற்றைப் பெரிதும் விரும்புகின் றேன். இந்தத் தொடரில் அடுத்துவரும் பிரசங்கமானது அநேகமாக, நான் “பாரம்பரியங்கள்”மீதான எடுத்துரைப்பின் அவசியத்தை உய்த்துணரா திருந்தால் அந்த நிகழ்ச்சியின்மீது கவனம் செலுத்துவதாக இருந்திருக்கும். அந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய ஒரு பிரசங்கத்தின் முதல் பாதியானது அந்த வரலாற்றை நாடகபாணியில் மறுபடி உரைப்பதைச் சித்தரிக்கக் கூடும், அதே வேளையில் அதன் இரண்டாம் பாதியானது இயேசு ஏன் அவ்வாறு பேசினார் பின்பு அந்தப் பெண் கொண்டிருந்தது போன்ற விசுவாசத்தின் அவசியம் பற்றி நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தினார் என்பதை ஆராய்வதாக இருக்கக் கூடும்.

வரலாறு 3

நாலாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்த அற்புதமானது ஐயாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்த அற்புத்தினால் நிழலிடப்படுகிறது. பிந்திய இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி எண்ணற்ற பிரசங்கங்கள் பிரசங்கிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன, ஆனால் முந்திய நிகழ்ச்சி பற்றி ஒரு சில பிரசங்கங்களே பிரசங்கிக்கப் பட்டுள்ளன. இதற்கு முன்பு நீங்கள் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தது

பற்றிப் பிரசங்கிக்காதிருந்தால், நீங்கள் “மாறுபட்டவர்களாயிருக்க” விரும்பி, இந்த வேளையில் நாலாயிரம் பேர்களுக்கு உணவளித்தது பற்றி பிரசங்கிக்க விரும்பலாம். இவ்விரண்டில் எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பயன்படுத்தியும் ஒரே விதமான அடிப்படைக் கருத்துக்களை ஏற்படுத்த முடியும்.

இன்னொரு சாத்தியக்கூறு

மாற்கு 7:37ன் பின்வரும் வாக்கியத்தில் இருந்து பிரசங்கங்கள் பிரசங்கிக்கப்பட்டுள்ளன: “[அவர்] எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தார்.” காட்சியமைவு குறிப்பிடப்பட்ட பின்பு, இந்தக் கூற்றின் பொதுவான சத்தியம் சுட்டிக் காண்பிக்கப்படலாம்: கர்த்தர் எப்போதுமே “விஷயங்களை நன்றாய்ச் செய்கின்றார்.” பின்பு நீங்கள் வலியுறுத்த விரும்புகின்ற விசேஷித்த பகுதிகளைப் பொறுக்கியெடுக்கக் கூடும்: அவர் படைப்பில் நன்றாய்ச் செய்தார்; அவர் திருமணத்தையும் குடும்பத்தையும் நிலை நாட்டுவதில் நன்றாய்ச் செய்தார்; அவர் நமக்கு வேதாகமத்தைக் கொடுப்பதில் நன்றாய்ச் செய்தார்; அவர் நமக்காக மரிப்பதற்காக இப்பூமிக்கு வந்ததில் நன்றாய்ச் செய்தார்; அவர் இரட்சிப்புக்கான நிபந்தனைகளை நமக்குக் கொடுத்தபோது நன்றாய்ச் செய்தார்; அவர் தமது சபையை நிலைநாட்டியபோது நன்றாய்ச் செய்தார்; இன்னும் பிற.

குறிப்புகள்

¹இந்தக் காலகட்டத்தின் நிகழ்ச்சிகளை மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோர் மாத்திரமே அடிப்படையில் பதிவு செய்தார்கள். ²யோவான் 7:1 வசனம் பின்வரும் பகுதியுடன் இணைவு பெற்றுள்ளதுபோல் அதிகமாக யோவான் 6:4உடன் இணைவு பெற்றிராததாகவே காணப்படுகிறது. இவ்வசனம் அந்தப் பகுதியை அறிமுகப்படுத்துகிறது மற்றும் இயேசு தமது சகோதரர்களிடத்தில் கூடாரப் பண்டிகைக்குப் போகத் திட்டமிடவில்லை என்று கூறியது ஏன் என்பதை விளக்குகிறது. ³உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், அவர் பண்டிகையின்போது “ஒரு தாழ்மையான வெளிக்கூறிப்பைக் காத்துக் கொண்டார்” என்று கூறுவதுண்டு. ⁴இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய ஒரு முழுமையான கலந்துரையாலுக்கு இந்தப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து வரும் பிரசங்கத்தைக் காணவும். ⁵நாம் அறிந்த வரையிலும், பரிசேயர்கள் இயேசுவுக்கும் அவரது சீஷர்களுக்கும் எதிராக இந்தக் குற்றச்சாட்டை மீண்டும் ஒருக்காலும் பயன்படுத்தவில்லை. அவரது விசாரணையின்போது இது நிச்சயமாகக் கொண்டு வரப்பட வேயில்லை. ⁶சீஷர்களிடத்தில் பரிசேயர்களைப் பற்றிய இயேசுவின் எச்சரிக்கைகள் தொடரும் - இதை நாம் அடுத்த பாடத்தில் காண்போம் (மத். 15:39-16:12; மாற். 8:10-21ஐக் காணவும்). ⁷இந்த ஒப்புமையை இயேசு முன்பே பயன்படுத்தியிருந்தார் (லூக். 6:39), மற்றும் இதை அவர் மீண்டும் பயன்படுத்துவார் (மத். 23:16, 24). ⁸இந்தப் புத்தகத்தில் “பரிசேயர்கள் குற்ற உணர்வு அடைந்தபோது” என்ற துணைப்பாடத்தில் காணவும். ⁹இயேசு பெனிக்கியாவுக்கு சவிசேஷு ஊழிய நோக்கத்துடன் சென்றார் என்று சில எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்கள், ஆனால் மாற்கு 7:24 மற்றும் மத்தேயு 15:24 ஆகிய வசனங்கள் விஷயம் இதுவல்ல என்று சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. ¹⁰தீருவும் பெனிக்கியாவும் யூத

மக்களின் பழங்கால வரலாற்றில் - நேர்மறையாகவும் எதிர்மறையாகவும் - பங்கு வகித்திருக்கின்றன.

¹¹மூலபாஷை வசனத்தில் மற்றும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் “கிரேக்க [ஸ்திரீ]” என்றுள்ளது (KJVயில் காணவும்). புறஜாதியாரைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவதற்குப் புதிய ஏற்பாட்டில் “கிரேக்கர்” என்ற சொற்றொடர் அடிக்கடி பயன்படுத்தப் படுகிறது. ¹²இந்தச் சொற்றொடரை “மேசியா” என்ற வார்த்தை யோவான் 4:25ல் சமாரியப் பெண்ணினால் பயன்படுத்தப்பட்ட விதத்துடன் ஒப்பிடவும். ¹³தொல்லை தரும் பிரச்சனைகளுக்கு இதுவே அவர்களின் “சர்வநோக்கமான தீர்வாக” இருந்தது (மத். 14:15ஐக் காணவும்). மத்தேயு 15:24ன் வெளிச்சத்தில், அவர்கள் இயேசுவிடம், அவள் அவர்களை விட்டுச் சென்று அவர்களைத் தனிமையில் இருக்க விடும்படி அவள் விரும்பியதைக் கொடுக்கும்படி கருத்துத் தெரிவித்திருக்கலாம். ¹⁴“முந்தி” என்ற வார்த்தையானது, பிற்பாடு புறஜாதியார் தங்கள் வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது - இதுவே விஷயமாகவும் இருந்தது. ¹⁵எல்லா மக்களுக்கும் சலிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லும்படி பிரதான கட்டளையை கிறிஸ்து கொடுத்தபோது இது நடைபெற்றது (மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16). ¹⁶பெனிக்கியாவில் உதவிக்கான வேண்டுகோள்களினால் அளவுக்கு அதிகமாகச் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கவும், அங்கு அவர் நிறைவேற்றும்படி நம்பிக்கையா யிருந்தவற்றினால் தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கவும் முடியும். ¹⁷இப்பாடத்தின் அடுத்த பகுதியான “கூட்டத்தினரால் இடைமறிக்கப்படுதல்” என்ற பகுதியில் இன்னும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. ¹⁸யோவான் 3ல் யூதத்துவத் தலைவர்களிடத்தில் அவரது அணுகுமுறையை யோவான் 4ல் சமாரியப் பெண்ணிடத்தில் அவரது அணுகுமுறையுடன் நேரெதிராக ஒப்பிடவும். ¹⁹B. S. டன் அவர்களின் “வேதாகம வரலாற்றின் வரைக்குறிப்பு” என்ற புத்தகத்தில் காணவும். ²⁰இயேசு புறஜாதியாருக்கு உதவிய ஒவ்வொரு முறையும், தேவன் யூதரல்லாதவர்களீதும் ஆர்வமுள்ளவராக இருக்கின்றார் என்ற சிந்தனையை அவர் நட்பிருக்கக் கூடிய பலத்த சாத்தியக்கூறும் உள்ளது.

²¹இயேசு கலிலேயாவில் இருந்து தெக்கப்போலிக்குச் செல்லவில்லை, மற்றும் இவ்விதமாக அவர் “பின்வாங்க” வில்லை என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும், இதைச் சில ஒப்பீடுகள், “கலிலேயாவிலிருந்து இரண்டாம் முறை பின்வாங்குதல்” என்று அழைக்கின்றன மற்றும் பிற ஒப்பீடுகள் “கலிலேயாவிலிருந்து மூன்றாம் முறை பின்வாங்குதல்” என்று அழைக்கின்றன. இந்த காலகூட்டத்தின்போது கிறிஸ்து ஏரோதுவின் எல்லைப் பகுதிகளைத் தவிர்த்தார் என்பதை அறிந்துகொள்வது போதுமானதாக உள்ளது. ²²“இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது பலஸ்தீனம்” என்ற வரைபடத்தில் தெக்கப்போலி காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ²³அந்த நாட்களில் போதித்தலுக்கு உட்காருதல் என்பது யூகிக்கப்பட்ட நிலைப்பாடாக இருந்தது (மத். 5:1, 2). ²⁴மூலபாஷை வேத வசனத்தில் “cast them down” [“கீழே வீசினார்கள்”] என்றுள்ளது (KJV மற்றும் ASV ஆகிய வசனப்பகுதிகளை ஒப்பிடவும்). அவர்கள் நோயுற்று இருந்தவர்களைத் தவறாக நடத்தினார்கள் என்று யூகிக்கக் கூடாது. ஆனால் அவ்வார்த்தைகள் அவர்களின் அவசரத் தன்மையையும் அக்கறையையும் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. ²⁵நீங்கள் எதுகைச் சொற்றொடரை விரும்பினால், பின்வரும் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்த விரும்பலாம்: முன்னதாக, அப்பகுதியில் இருந்த மனிதர்கள் “எங்கள் கரைகளில் இருந்து விலகுக!” என்று கூறியிருந்தார்கள், இப்பொழுது அந்த மக்கள் “எங்கள் நோயாளிகளைக் குணமாக்குக!” என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள் “எங்கள் கரைகளைக் கை விடுக!” எதிர். “எங்கள் நோயாளிகளுக்கு உதவுக!” என்பது இன்னொரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது. ²⁶கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் முன்பு இருந்த கூட்டத்தாரை(ஐயாயிரம் பேர்களை)ப்

பார்க்கிலும் இந்தக் கூட்டத்தார் மாறுபட்ட வகையாக இருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தார் இயேசுவைக் கப்பர்நகூயில் இருந்து பின்தொடர்ந்து வந்திருந்தார்கள், அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் யூதர்களாக இருந்தார்கள். இந்தக் கூட்டத்தார் அப்பகுதியில் இருந்து வந்திருந்தார்கள், இவர்கள் அடிப்படையில் முறஜாதிகளாக இருந்தார்கள். ²⁷மூல வேதவசனப் பகுதியானது, “ஊனர்கள் முழுமையாக்கப்”பட்டார்கள் என்று கூறுகிறது (KJVயைக் காணவும்). The Living Bible என்ற வேதாகமம் பின்வரும் பொழிப்புரையுடன் இந்தச் சிந்தனைவைப் பிரதிபலிக்கிறது: “கைகளையும் கால்களையும் இழந்திருந்தவர்கள் புதியவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.” இன்றைய நாட்களில் “குணமாக்கும் ஊழியம்” என்று அழைக்கப்படும் கூட்டங்களுக்கு கையிழந்த ஒரு மனிதரை நீங்கள் அழைத்துச் சென்றால் என்ன நடக்கும் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியுமா? ²⁸“இஸ்ரவேலின் தேவன்” என்ற சொற்றொடர், இது புறஜாதி மக்கள் கூட்டமாக இருந்தது என்பதற்கு இன்னுமொரு ஆதாரமாக உள்ளது. ²⁹பேசுவதில் இந்த மனிதருக்கிருந்த சிரமம், கேட்க முடியாமையினால் மட்டும் விளைந்தது அல்ல என்பது உறுதி. மாற்கு 7:35 வசனம், இவர் “தனது நாவில் ஒரு கட்டை” கொண்டிருந்தார் என்று கூறுகிறது. ³⁰NASBயில் “with the saliva” என்ற வார்த்தைகள் சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளன, இது இவ்வார்த்தைகள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட்டன என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. கிரேக்க வேத வசனத்தில் நேரடியாக, “உமிழ்ந்து, அவனுடைய நாவைத் தொட்டு” என்றுள்ளது. மூல வேத வசனமானது கிறிஸ்து எவ்விடத்தில் துப்பினார் என்றோ அல்லது அவர் தமது உமிழ் நீரைக் கொண்டு (ஏதேனும் செய்திருந்தால்) என்ன செய்தார் என்றோ சுட்டிக் காண்பிப்பதில்லை.

³¹இது ஒரு அரமாயிக் சொற்றொடராக உள்ளது. ³²உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், நாங்கள் “அவர் தமது குணமாக்கும் வல்லமைகளைத் தானியங்கு விமான ஓட்டியாக/வழிகாட்டியாக அமைக்கவில்லை” என்று கூறுவதுண்டு. ³³J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 403. McGarvey's reference was to Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* (New York: Cassell & Co., 1885), 229-30. ³⁴சபையானது எருசலேமிலிருந்து சிதறியபோது (அப். 8:1-4), கிறிஸ்தவர்கள் பலஸ்தீனத்தைச் சுற்றிலுமிருந்த பகுதிகளுக்குச் சென்றார்கள் (அப். 8:2, 5; 11:19). யோவான் ஸ்நானன், இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் ஆகியோர் முன்பு செய்திருந்த ஊழியத்தின் காரணமாக அம்மக்களில் பலரின் இருதயங்கள் [சுவிசேஷத்தை] ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளாக இருந்தன. ³⁵இதை, அவர் இதற்கு முன்னதாக ஐயாயிரம் பேர்களிடத்தில் செய்த செயலுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் (மாற். 6:34; மத். 14:14). ³⁶மத்தேயு 14:13, 14; மாற்கு 6:32-34; லூக்கா 9:10, 11 ஆகிய வசனங்களை வாசிக்கவும். மேலும் அந்த வசனங்களின்மீது இப்புத்தகத்தில் இதற்கு முன்னுள்ள “சோதனைக்கான காலம்” மற்றும் “மக்களுக்கு உண்மையிலேயே உதவி தேவைப்படும்போது” என்ற பாடங்களில் தரப்பட்டுள்ள விளக்கவுரைகளையும் மறுகண்ணோட்டமிடவும். ³⁷“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1” என்ற புத்தகத்தில் “மாற்கு எழுதிய சுவிசேஷம்” என்ற பாடத்தை மறுகண்ணோட்டமிடவும். ³⁸இரண்டாவது முறை உணவளித்தது தொடர்பாக, “கூடை” என்பதற்கு மாறுபட்ட கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சி பற்றிய எடுத்துரைப்பில் “கூடை” என்பதற்கான வார்த்தை “ஒரு பெரிய கூடை” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இந்தக் கூடைகள் சிலவேளைகளில் ஒரு மனிதரைப் பிடிக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பெரியவைகளாய் இருந்தன. ³⁹J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள், “முந்திய அனுபவம் ஒன்று இருப்பினும், ஒரு அற்புத்ததை எதிர்பார்க்கத் தவறுதல் என்பது இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மற்றும் பன்னிருவர் ஆகியோரின்

வரலாற்றில் பொதுவாக நடந்ததாக இருந்தது [எண். 11:21-23; சங். 78:19, 20 ஆகியவற்றைக் காணவும்]” என்று எழுதினார் (McGarvey and Pendleton, 405). ⁴⁰Robert Lawrence Balzer, quoted in Leonard Louis Levinson, *Webster's Unafraid Dictionary* (New York: Collier Books, 1967), 138.

⁴¹பிற்பகுதியில் வரும் “பரிசேயர்கள் குற்ற உணர்வடைந்தபோது” என்ற துணைப்பாடத்தில் காணவும். ⁴²Adapted from Alger Fitch, *Preaching Christ* (Joplin, Mo.: College Press, 1992), 79. ⁴³Richard Rogers, *Behold Your King (Book of Matthew)* (Lubbock, Tex.: Sunset Study Series, n.d.), 19.